

Sygn. akt II PK 213/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko A. w W.
o odsetki ustawowe,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 czerwca 2017 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt XXI Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 18 lutego 2016 r., XXI Pa (...) Sąd Okręgowy w W. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z 11 marca 2015 r., VII P (...), oddalający powództwo M. S. (powód) o zasądzenie od A. (pozwana) kwoty 28.459,71 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wypłacie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w związku ze zwolnieniem z pracy, w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda 14.439,78 zł tytułem odsetek ustawowych wraz z ustawowymi odsetkami od 28 czerwca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., zaś od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z odsetkami za opóźnienie i oddalił w pozostałym zakresie powództwo oraz apelację.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w części oddalającej powództwo i apelację. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej

zasadności skargi oraz występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Oczywistej zasadności skargi kasacyjnej powód dopatruje się w pominięciu przez Sąd w procesie orzekania normy art. 122 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1929 ze zm.) oraz błędne wykładni art. 118 k.c., co doprowadziło Sąd Okręgowy do przyjęcia, że roszczenie powoda o odsetki za okres od 30 marca 2008 r. do 28 kwietnia 2011 r. uległo przedawnieniu.

Z kolei istotne zagadnienie prawne powód sprowadza do pytania, czy przed zakończeniem administracyjnego postępowania w sprawie ustalenia prawa do ekwiwalentu za niewykorzystany przed zwolnieniem ze służby urlop, istnieje prawna możliwość dochodzenia odsetek ustawowych za opóźnienie dochodzonych od niewypłaconego ekwiwalentu za zaległy urlop, gdyż ewentualny pozew w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie wniesiony do Sądu pracy podlegałby oddaleniu jako przedwczesny?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda, pozwana wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.)), co wymaga na wstępie uwagi o charakterze porządkującym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jednocześnie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi na podstawie tych samych przepisów (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, LEX nr 1430990 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 343/13, LEX nr

1523355).

Odnosząc się w dalszej kolejności do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy zauważyć, że zasadność taka zachodzi, gdy z treści skargi, bez potrzeby pogłębionej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13 LEX nr 1402642 oraz z 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr 1621619), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07 LEX nr 560577 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX 1522063). Powód w lakonicznym uzasadnieniu tej przesłanki przedsądu zaprezentował jedynie stanowisko polemiczne z rozważaniami Sądu Okręgowego, nie wykazując tym samym, iż skarga jest oczywiście zasadna. Mając na względzie wiążące na etapie postępowania kasacyjnego ustalenie postępowania sądowego, zgodnie z którym powód zgłosił roszczenie o zapłatę odsetek od niewypłaconego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dopiero 29 kwietnia 2014 r., nie można uznać skargi za oczywiście uzasadnioną w zakresie art. 122 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przechodząc do oceny sformułowanego przez powoda zagadnienia prawnego, Sąd Najwyższy stwierdza, że nie uzasadnia ono potrzeby rozpoznania jego skargi, gdyż przedstawiony przez powoda problem został skonstruowany z pominięciem okoliczności faktycznych będących przedmiotem ustaleń Sądu drugiej instancji, z których jednoznacznie wynika, że powód zgłosił roszczenie o zapłatę odsetek od niewypłaconego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dopiero 29 kwietnia 2014 r. i z tym też dniem doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia o odsetki, wcześniej bowiem powód domagał się jedynie wypłaty zaległego ekwiwalentu. Dlatego Sąd Najwyższy stwierdza, że brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi, gdyż z ustalonych okoliczności sprawy wynika, że roszczenie powoda o odsetki za okres wcześniejszy uległo przedawnieniu, zatem wyrok Sądu Okręgowego odpowiada prawu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

